

Протокол

№

гр. София, 14.10.2013 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав,
в публично заседание на 14.10.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Весела Павлова

при участието на секретаря Петя Кръстева, като разгледа дело номер **6294** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След изпълнение на разпоредбите на чл. 142, ал.1 ГПК вр. чл. 144 АПК.

На поименно повикване в 11.00 ч. се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ В. С. С. - редовно призован, явява се лично и с адв. П., с представено днес пълномощно.

ОТВЕТНИКЪТ директор на Столично управление „Социално осигуряване” - редовно призован, се представлява от юрк. П., с представено днес пълномощно.

СТРАНИТЕ /поотделно/ - Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ намира, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОКЛАДВА жалбата заедно с приложения към нея писмени доказателства, подробно описани в същата.

ДОКЛАДВА административната преписка, постъпила със съпроводително писмо изх. № ОП-416/20.06.2013 г., вх. № 17612/24.06.2013 г. по описа на АССТГ.

ДОКЛАДВА допълнителна молба от ответника с изх. № ОП-455/09.07.2013 г., постъпила на 11.07.2013 г., заедно с приложена към нея заповед № 98/04.02.2011 г. на директора на ТП на НОИ – С., за оправомощаване на Д. Б. П. на длъжност началник сектор, администрация в отдел „Парични обезщетения за временна неработоспособност” за издаване на разпореждане за отказ на изплащане на парично

обезщетение за временна неработоспособност.

Адв. П. - Поддържам жалбата. Моля да бъдат приети представените от нас доказателства, както и тези от ответната страна. Няма да соча нови доказателства. Спорът е правен.

Юрк. П. - Жалбата е неоснователна. Моля да бъде приети представените с административната преписка писмени доказателства. В днешното съдебно заседание представям и моля да приемете заверен препис от разпореждане № 60 за отпускане на пенсия, относно датата 01.03.2000 г. Считам, че същото е относимо към спора.

Адв. П. - Да се приеме днес представеното разпореждане.

По доказателствата, СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА представените към жалбата писмени доказателства, подробно описани в същата.

ПРИЕМА представените към преписката писмени доказателства съгласно съпроводително писмо изх. № ОП-416/20.06.2013 г., вх. № 17612/24.06.2013 г., както и писмо изх. № ОП-455/09.07.13

ПРИЕМА заверено копие от разпореждане № 60, издадено от ръководител ПО при С. по отношение на В. С. С. за отпускане на пенсия за осигурителен стаж и възраст, считано от 01.03.2000 г.

Съдът намира делото за изяснено от фактическа страна, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО ПО СЪЩЕСТВО.

Адв. П. – Моля да постановите решение, с което да уважите жалбата като основателна и да отмените отказа, съдържащ се в решение № ПО-336/18.05.2013 г. на директора на С., с което се отказва изплащането на обезщетение за временна неработоспособност на доверителя ми, като незаконосъобразно. Считам, че изразените съображения в мотивите на това решение са неотносими към правото за получаване на обезщетение за временна неработоспособност на доверителя ми, тъй като за времето, през което той не е бил на работа, поради незаконно уволнение, този период от време се зачита за осигурителен стаж съгласно чл. 9, ал. 3, т. 2 от КСО. Освен това обстоятелството, че той е бил пенсионер е неотносимо, защото е пенсионер от 2000 г. Следва да се има предвид, че с решение на ВАС, Петчленен състав е отменена заповедта на Министъра на вътрешните работи за прекратяване на служебното му правоотношение като незаконосъобразна и доверителят ми е възстановен на работа като държавен служител в органите на МВР. Периодът от датата на незаконното прекратяване на служебните му правоотношения до възстановяването му на длъжност в органите на МВР се счита

за непрекъснат трудов стаж, а самото служебно правоотношение се счита за непрекъснато и в този аспект като държавен служител той има право за изплащане на обезщетението за временна неработоспособност, поради което отказът на ответната страна е неоснователен. Подробни съображения сме изложили в жалбата, които поддържам. Моля да уважите жалбата с всички законови последици и да ни присъдите разноски по делото.

Жалбоподателят С. – Аз съм юрисконсулт от 20 години. Преди това бях и адвокат, през който период от време бях задължен да си внасям осигурителните вноски. Въпреки, че съм пенсионер и съм осигурен като такъв, плащам два пъти едно и също нещо. За този период от време имам два пъти ползвани болнични за по 3-4 дни за един период от 15 години. Другото, което ме мотивира да водя настоящото дело, е, че в решението не се коментира въпроса дали след като съм възстановен в резултат на неправомерно уволнение и след като факта на уволнението го няма, аз се считам служител, на който следва да му се внасят осигурителни вноски следва да ми се направи отказ. Аз умишлено не съм заявил болничния си лист, когато бях освободен, след като бях пенсионер. Бях тръгнал да го подавам, но направих една справка в КСО и видях, че след като съм пенсионер, нямам право на това обезщетение. В момента след като бях възстановен на работа, след отмяната на уволнението тогава предяхвих искане за изплащане за съответния период и получавам два отказа, които не са мотивирани. Това ме мотивира да потърся своите права. Не става въпрос за сумата, но от тези мои осигуровки се плащат един куп осигуровки на други. Моля да уважите жалбата.

Юрк. П. – Моля да постановите решение, с което да потвърдите обжалвания административен акт като законосъобразен, издаден от компетентен административен орган в законоустановената форма, съставен в съответствие с административно-производствените правила, мотивиран и съобразно действащата нормативна уредба. В случая се касае за отказ за изплащане на обезщетение за временна неработоспособност, което считам, че правилно е мотивирано с оглед разпоредбата на чл. 42, ал. 2 от КСО, редакцията в „Държавен вестник” брой 100/2010 г., в сила от 01.01.2011 г. Считам, че е безспорно обстоятелството, че жалбоподателят е пенсионер от 01.03.2000 г., представлява и основание за прилагане на посочената разпоредба. Що се касае за периода, в който същият не е бил на работа, поради незаконно уволнение, впоследствие възстановен на заеманата от него служба, следва да се приложи разпоредбата на чл. 9, ал. 3 и ал. 5 от КСО, която визира задължения за осигурителя единствено за внасяне на осигурителни вноски за фонд „Пенсии” и „ДЗПО”. В този смисъл намирам за неоснователни и неотносими към предмета на спора доводите на жалбоподателя, които касаят задължения на НОИ за плащане на здравни вноски. В случая се каса за преценка на правото за обезщетение, тоест обезщетение за временна неработоспособност за изплащането, на което лицето следва да бъде осигурено във фонд „Общо заболяване и майчинство”. Считам, че безспорно жалбоподателят не отговаря на изискванията на чл. 40, ал. 1 от КСО, която определя само осигурените лица за общо заболяване и майчинство, като такива с право на парично обезщетение. Подробно съм изложила съображения в писмено становище, което представям. Моля предвид изложените съображения да отхвърлите оспорването като неоснователно. Претендирам юрисконсултско възнаграждение.

СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА представените от ответника писмени бележки по делото.

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В СРОК.

Протоколът изготвен в съдебно заседание, което приключи в 11.11 ч.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: